

วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal
ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง

* แสงเดือน กิ่งแก้ว, นุสรา ประเสริฐศรี, ไวยพร พรหมวงศ์

ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคม ของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก

* ภาชีนา บุญลาภ, โสภณี ชูนวล

ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพขณะตั้งครรภ์และหลังคลอด
ของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง

* พรรณทิพา บัวคล้าย, ประทุมมา ฤทธิไธธี, ทยุตา อินทร์แก้ว

ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมในการจำหน่ายจากโรงพยาบาลในผู้เป็นมารดาครั้งแรก

* รุติพร เรือนกุล, ปิยะนุช ชูโต, พรรณพิไล ศรีอาราณ์

ผลของกิจกรรมการรับความรู้สึกละและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย

* พิชญาลินี กองดวง, เตชา ทำดี

ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ของพยาบาลวิชาชีพหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

* ทศนีย์ ภาคภูมิวิจิตรชัย, โสพิศ เรียงไธสง, กฤตพัทธ์ ผิกฝน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเบียบงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

* แววดาว พิมพ์พันธ์ดี, วสุธร ต้นวัฒนกุล, กุหลาบ รัตนสังธรรม, พิชญา ใจดี

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตร ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

* รุติมา ทาสวรรณอินทร์, วรัญญา มณีรัตน์, จุฑามาศ เมืองมูล, มณเฑียร มะโนธรรม, วารุณี พันธุ์วงศ์

ผลของโปรแกรมญาติติดตน ในผู้ป่วยกัลามเนื้อหลังตั้ง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดบุรีรัมย์

* พงษ์พิพัฒน์ จงเพ็งกลาง, สันติสิทธิ์ เขียวเขิน, ผดุงศิษฐ์ ชำนาญบริรักษ์

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม

* ภารณ์ นิลกรณ์, ประพันธ์ ชันดิธีระกุล

การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model)

สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและชุมชน2

* บุญชัย ภาละกาล, สอาด มุ่งสิน

ผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม

* อวิชัย ยินยาว, จุฬารัตน์ หัวหาญ, วรรณภา พรหมศวร

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม

ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

* สนิหนญา วิทยพิเชษฐกุล, สนิหนญา ไคตรบรรเทา

ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่ตำของนักศึกษาพยาบาล

* นุสรา ประเสริฐศรี, วิไลลักษณ์ ตียาพันธ์, อภิรดี เจริญกุล, วรางคนา บุตรศรี, อัญชลี วิเศษขุนทดศิลป์

Nursing
Public Health
Education

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพนิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชีวรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

นางสาว ชนิดาภา อินต๊ะมุด

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอรารวรรณ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ สิทธิสมบัติ

มหาวิทยาลัยเนชั่น

รองศาสตราจารย์ ดร. พรณพิไล ศรีอาภรณ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ชิดมงคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รัตน์

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.นุสรา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร.จุไรรัตน์ หัวหาญ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ดร.ดาราวรรณ รongเมื่อง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.กฤตพัทธ์ ฝักฝน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร.ปรศนีย์ สมิทธิ์

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ดร. พิมพิมล วงศ์ไชยา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

หน้า

- บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง 3
- ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก 14
- ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพขณะตั้งครรภ์และหลังคลอดของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง 28
- ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมใจในการจำหน่ายจากโรงพยาบาลในผู้เป็นมารดาครั้งแรก 40
- ผลของกิจกรรมการรับความรู้สึกรักและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย 52
- ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ 66
- การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก 77
- ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตรตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 90
- ผลของโปรแกรมฤาษีตัดตนในผู้ป่วยกล้ามเนื้อหลังตึง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ 100
- ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม 114
- การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model) สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและชุมชน2 123
- ผลการจัดการศึกษาแบบสหวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถในการทำงานเป็นทีม 137
- ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ 148
- ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่มิดำของนักศึกษาพยาบาล 160

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม

ภารณ์ นิลกรณ์ ประพันธ์ ชันติธีระกุล
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
Received: June 6, 2018
Revised: March 11, 2019
Accepted: March 11, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มเยาวชน อายุ 15 - 21 ปี วิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ร่วมทำนายการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด ด้านสุขภาพองค์รวม การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด โดยตัวแปรความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด ทำนายการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน ได้ดีที่สุด รองลงมา คือ ด้านสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกาย, สุขภาพจิต, สุขภาพสังคม, ศีลธรรมและจิตวิญญาณ) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด ตามลำดับและตัวแปรทั้งหมดร่วมทำนายการใช้สารเสพติดของเยาวชน ได้ร้อยละ 39.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : สารเสพติด เยาวชน หมู่บ้านรักษาศีล 5

Factors related to the use of addictive substance among youth in the five precepts village of NakhonPathom province

Paranee Ninkron Praphan Khuntiterakul
Faculty of Science and Technology,
Nakhon Pathom Rajabhat University

Abstract

This research is a descriptive research aimed to investigate factors related to the use of addictive substance among youth in the five precepts village of NakhonPathom. A questionnaire was an instrument for data collection among youth aged 15 to 21. Stepwise multiple regressions were performed to determine the factors related to the use of addictive substance. The result found that the self-control of drug use, holistic health, perceived ability, self-efficacy in substance abuse prevention were the determinants to predict the use of addictive substance among youth in the five precepts village of NakhonPathom. In addition, the variables of self-control of drug use were the best predictors of adolescent substance abuse and followed by holistic health (physical health, mental health, social health, morality, and spirituality), self-efficacy in substance abuse prevention, perceived effectiveness in refusing substance abuse. Moreover, 39.5% of the variability in the surveillance of youth substance abuse was predicted with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords : substance addictive, youth, the five precepts village

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาการเสพติดเป็นปัญหาที่มีผลกระทบอย่างมาก ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง การแพทย์ และสาธารณสุข ปัญหาสารเสพติดได้เพิ่มขึ้นทั้งขนาดความรุนแรงและลูกหลานเข้าสู่ชุมชนในประเทศไทยเป็นปัญหาสำคัญและมีฐานของผู้ใช้จำนวนมาก (โสพรรณ อินทสิทธิ์, 2555) ผลจากการสำรวจข้อมูลด้านสถานการณ์แพร่ระบาดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2554 พบว่า สัดส่วนของผู้เข้ารับการบำบัดรายใหม่มากกว่าผู้บำบัดรายเก่า โดยสัดส่วนค่าคงที่อยู่ที่ร้อยละ 77 - 80 มากกว่าร้อยละ 50 จะมีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี และอีกกลุ่มที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกพื้นที่ คือ กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี จากการศึกษาพบว่า อายุเฉลี่ยที่เสพติดคือ

15 - 17 ปี บางคนเสพติดครั้งแรกที่อายุเพียง 7 ปี โดยบางรายเริ่มเกี่ยวข้องกับการขายสารเสพติดทั้งจากการเริ่มช่วยเหลือเพื่อน เกิดจากสมาชิกในครอบครัวที่ค้าสารเสพติด และพบว่าเมื่อมีประสบการณ์ตรงมากขึ้นทั้งในรูปแบบการส่งยา ขนยา และลำเลียงยา ก็เริ่มจะติดต่อกับเครือข่ายการค้าสารเสพติดด้วยตนเอง จนกระทั่งพัฒนาเป็นผู้ค้าสารเสพติดอย่างเต็มตัว ซึ่งพบเครือข่ายการค้าสารเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งในพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ตอนในของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองใหญ่ (สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556) สถานการณ์แนวโน้มการระบาดของสารเสพติดเพิ่มมากขึ้นในปี 2554 มีการจับกุมสารเสพติดทั้งประเทศได้จำนวน 12.5 ล้านเม็ด เพิ่มเป็น

25.0 ล้านเม็ด ในปี 2556 และ 48.5 ล้านเม็ดในปี 2557 พื้นที่ที่มีการระบาดของปัญหาสารเสพติดส่วนใหญ่พบในจังหวัดทางภาคกลาง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2558) ซึ่งมีการนำเข้ามาจากภาคเหนือของประเทศไทยในกลุ่มจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดเชียงราย โดยมีการนำมาพักและแพร่กระจายในภาคกลางซึ่งจังหวัดนครปฐมพบว่าเป็นพื้นที่จุดพักของสารเสพติดที่มาจากพื้นที่ทางผ่าน และมีการกระจายสู่พื้นที่อื่นๆ ต่อไป โดยมีปริมาณสัดส่วนการนำเข้าและเป็นจุดพักยานั้นสูงถึงร้อยละ 75.8 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด, 2557)

สารเสพติดยังคงเป็นปัญหาของเยาวชนไทย ซึ่งเยาวชนเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะก้าวผ่านจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ประกอบกับสังคมปัจจุบันก้าวสู่สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป จึงทำให้เยาวชนมักจะหาทางออกต่อปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการใช้สารเสพติด (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด, 2555) ปัจจัยสำคัญที่ส่งอิทธิพลนิยมใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิง คือ ปัจจัยทางด้านสังคมเป็นส่วนใหญ่ เช่น การคบเพื่อน การชักชวน การแนะนำต่างๆ ผนวกกับกระแสค่านิยมในการใช้สารเสพติดที่ต้องการความสนุกสนาน(กนิษฐา ไทยกล้า, 2554) เด็กและเยาวชนที่อยูในการควบคุมตัวจากการใช้สารเสพติดส่วนมากเรียนจบชั้นประถมศึกษา รองลงมาเป็นผู้ที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในขณะที่มีผู้ที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 น้อยมาก นอกจากนี้เป็นผู้ที่ออกจากระบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด, 2558)

สถานการณ์การใช้สารเสพติดของเยาวชนอายุ 15 - 21 ปี ในจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วยพื้นที่ต่างๆ ที่ครอบคลุม “หมู่บ้านรักษาศีล 5” พบว่า มีอัตราการใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 28 ประกอบกับข้อค้นพบจากการสนทนากลุ่มร่วมกันกับกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ พบว่า จำนวนเยาวชนที่มีการใช้สารเสพติด เพิ่มปริมาณการเสพยาเสพติดมากขึ้น และเริ่ม

ใช้สารเสพติดอายุน้อยกว่าในอดีตสารเสพติดที่นิยม ได้แก่ ยาบ้า กัญชา สารระเหย ผลกระทบเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นจากการเสพยาเสพติดเกิดขึ้นและเป็นปัญหาทางสาธารณสุขระดับพื้นที่ สภาพปัญหาดังกล่าวนี้อาจสร้างความไม่พึงพอใจกับผู้ปกครอง ครู องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้นำในชุมชน ปรากฏการณ์ดังกล่าว พบว่ากลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่แสดงออกถึงความตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปัญหาการใช้สารเสพติดของเยาวชนในชุมชนเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข จากข้อมูลที่ค้นพบแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับปัญหานี้เป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าในฐานะที่สังคมไทยได้ชื่อว่าเป็นเมืองพุทธ จึงเป็นโอกาสที่สังคมไทยจะต้องนำกระบวนการทัศน์ทางพุทธศาสนามาปรับใช้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดด้านสารเสพติดในกลุ่มเยาวชนโดยประยุกต์ใช้หลักธรรมของพุทธศาสนาเป็นสื่อกลางที่สามารถนำมาเป็นแกนหลักในการสร้างเสริมคุณธรรมให้กับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังด้านสารเสพติดที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้เป็นอย่างดี โดยมีวัดเป็นทุนทางสังคมที่มีศักยภาพเป็นศูนย์พัฒนาจิตใจของคนทุกวัย เป็นศูนย์สร้าง “ครอบครัวรักษาศีล 5” และ “หมู่บ้านรักษาศีล 5” เพื่อเป็นการป้องกันการเสพยาเสพติดของเยาวชนในชุมชน

จากปัญหาดังกล่าวนั้น เมื่อผู้วิจัยได้มีโอกาสได้เป็นผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 จังหวัดนครปฐมได้ทราบถึงปัญหา และความต้องการของพื้นที่ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงเน้นสร้างการมีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชนมีส่วนช่วยในการขับเคลื่อน เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 จังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptivestatistic)

ประชากรคือ เยาวชน อายุ 15 - 21 ปี ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม จำนวน 302 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจำนวน 11 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนพี่น้อง อาชีพของผู้ปกครอง ลักษณะการอยู่อาศัยในปัจจุบัน ข้อมูลด้านสุขภาพ

2. แบบสอบถามข้อมูลด้านสุขภาพองค์รวม ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย ด้านสุขภาพจิต ด้านสุขภาพสังคม ด้านศีลธรรมและจิตวิญญาณ จำนวนคำถาม 5 ข้อ รวมทั้งหมด 20 ข้อ มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 3 คำตอบ ตามแบบของ Likert โดยแบ่งระดับของความเชื่อมั่นเป็น 3 ระดับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.81

3. แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ประกอบด้วย (1) ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติดรวม 20 ข้อ (2) การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด รวม 10 ข้อ (3) ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติดรวม 15 ข้อ (4) การเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐมรวม 10 ข้อ ทั้งหมดมีลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 5 ตัวเลือก เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.75

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ และนำแบบสอบถามไป Try out กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ภาพรวมเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออนุญาตผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนอธิบายในกระบวนการเก็บข้อมูลกับเยาวชน และผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงประโยชน์และการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งให้ผู้ปกครองลงชื่อในใบยินยอมให้บุตรหลานเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เข้าร่วมเป็นความลับจากนั้นทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชนวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression)

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้รับอนุญาตให้ทำการศึกษาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เลขที่ใบรับรอง 017/2560 ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาพบว่า ด้านเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.4 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 10-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.9 เยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 62.9 ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 คิดเป็นร้อยละ 82.5

ด้านค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 1,501-2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.1 ด้านสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ มีพี่น้อง 2 - 3 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 ด้านการประกอบอาชีพของผู้ปกครองพบว่าส่วนใหญ่ บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 59.3 มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 52.0 ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีปัญหาส่วนตัวในเรื่องการเรียนไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 26.2 เมื่อเกิดปัญหาส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.2 เมื่อมีเวลาว่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมการใช้โปรแกรมสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 80.5

2. ระดับของตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศิล 5 ของจังหวัดนครปฐม

ปัจจัยสุขภาพองค์รวม พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสุขภาพกายของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.27SD = 0.26) ด้าน

สุขภาพจิตโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.40SD = 0.33) ด้านสุขภาพสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 2.50 SD = 0.32) ด้านศีลธรรมและจิตวิญญาณ อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.24 SD = 0.27) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด ประสิทธิภาพที่ประสบความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.08 SD = 0.58) การใช้ตัวแบบอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.45 SD = 0.62) การใช้คำพูดชักจูงอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.13 SD = 0.35) การกระตุ้นทางอารมณ์ อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.16 SD = 0.81)การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด อยู่ในระดับมาก (Mean = 3.79 SD = 0.52)ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.88 SD = 0.60) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศิล 5 ของจังหวัดนครปฐม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านสุขภาพองค์รวม			
ด้านสุขภาพกาย	2.27	0.26	น้อย
ด้านสุขภาพจิต	2.40	0.33	น้อย
ด้านสุขภาพสังคม	2.50	0.32	ปานกลาง
ด้านศีลธรรมและจิตวิญญาณ	2.24	0.27	น้อย
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด			
ประสพการณ์ที่ประสบความสำเร็จ	3.08	0.58	ปานกลาง
การใช้ตัวแบบ (Modeling)	3.45	0.62	ปานกลาง
การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Persuasion)	3.13	0.35	ปานกลาง
การกระตุ้นทางอารมณ์	2.16	0.81	น้อย
การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตน ในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด	3.79	0.52	มาก
ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด	3.88	0.60	มาก

3. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกายสุขภาพจิตสุขภาพสังคม ศิลธรรม และจิตวิญญาณ) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์กับการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐมกับปัจจัยด้านต่างๆ

ปัจจัย	การเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน	
	r	p-value
ด้านสุขภาพองค์รวม(สุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพสังคม ศิลธรรมและจิตวิญญาณ)	0.833	<0.001
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด	0.126	0.029
การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด	0.153	<0.001
ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด	0.138	0.016

4. ปัจจัยที่ร่วมทำนายการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม พบว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด ทำนายการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน ได้ดีที่สุด รองลงมา คือ ด้านสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกายสุขภาพจิตสุขภาพสังคม ศิลธรรม และจิตวิญญาณ) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด และการรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด ตามลำดับตัวแปรทั้งหมดร่วมทำนายการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน ได้ร้อยละ 39.5 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงปัจจัยทำนายจากการใช้สารเสพติด ในการใช้สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ปัจจัย	B	SE	Beta	t	p-value
ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด (S)	0.86	0.16	0.31	5.87	<0.000
ด้านสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกาย, สุขภาพจิต, สุขภาพสังคม, ศิลธรรมและจิตวิญญาณ) (A)	1.12	0.41	0.17	2.68	<0.000
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด (B)	0.97	0.36	0.15	2.61	0.007
การรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด(C)	0.47	0.22	0.11	2.10	0.031
Adjusted R ² = 0.395		S ₀ = 6.265	F = 27.612	p-value = <0.000	

สมการพยากรณ์การใช้สารเสพติด เมื่อนำปัจจัยทุกด้านเข้าสมการในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$MS' = \text{ค่าคงที่} + .86S + 1.12A + .97B + .47C$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีประเด็นสามารถนำมาอภิปรายผลที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศิล 5 ของจังหวัดนครปฐม ได้ดังนี้

1. ด้านสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกาย, สุขภาพจิต, สุขภาพสังคม, ศิลธรรมและจิตวิญญาณ) พบว่ามีอำนาจทำนายนการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน เนื่องจากวัยรุ่นนอยากรู้ยาทดลอง เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้อื่น และต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม (Steinberg, 2007) จึงต้องมีการเสริมสร้างสุขภาพครบทุกมิติ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนกล่าวคือ เยาวชนที่มีสุขภาพองค์รวมที่ดีจะเกิดพฤติกรรมด้านการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน สอดคล้องกับการศึกษาของนิตยา หยองเออน (2556) พบว่า การจัดการอารมณ์และความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสอดคล้องผลการศึกษาของจิตตวิสุทธิ์ วิมุตติปัญญา(2557) ที่ว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่สำคัญของปัญหาเสพติดในกลุ่มนักเรียน ทางด้านสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของTafa&Baiocco(2009) พบว่า ลักษณะของครอบครัวสามารถทำนายการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นได้ โดยวัยรุ่นจะติดยาสูง และการศึกษาของ Hoffmann (2006) พบว่า ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันน้อยหรือขัดแย้งกันและการไม่สามารถปรับตัวได้ (วัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวของมารดาที่เพิ่งหย่าร้าง, มารดาและพ่อบุญธรรมมารดาหรือบิดาเพียงคนเดียวมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา)

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด พบว่าเยาวชนที่ขาดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเยาวชน สามารถอธิบายได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสนใจในภาพลักษณ์

ของตนเองมากยิ่งขึ้น เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ซึ่งส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ และมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ และพฤติกรรม ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ (Susman, Reiter, Ford, & Dorn, 2002) กล่าวคือ เยาวชนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันสารเสพติด จะมีพฤติกรรมด้านการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชนที่ดีซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณัฐนนท์ ทวีสิน และอานนท์ ทวีสิน (2560) พบว่าควรมีการพัฒนาทักษะให้กับเยาวชนให้อยู่ในสถานการณ์แวดล้อมที่ไม่พึงประสงค์อย่างปลอดภัย สามารถเอาตัวรอด และการศึกษาของศุภร ชินะเกตุ (2553) พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลในระดับมากต่อพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและพบว่าวัยรุ่นขาดทักษะการปฏิเสธ ทักษะทางปัญญา ทักษะการจัดการอารมณ์และความเครียด จนนำไปสู่การใช้ยาบ้า

3. ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติดและการรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติดมีอำนาจทำนายการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชน กล่าวคือ ความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติดและการรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติดจะมีพฤติกรรมด้านการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของเยาวชนที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ วุฒิไกร ศักดิ์สุรگانต์(2558)การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาประสิทธิผลการประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี กลุ่มทดลองมี ทักษะในการป้องกันการเสพยาเสพติด ดีกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการศึกษาของนิตยา หยองเออน(2556) พบว่า การจัดการอารมณ์และความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้า และสอดคล้องกับ

การศึกษาของจิตตวิสุทธิ วิมุติปัญญา(2557) พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่สำคัญของปัญหาเสพติดในกลุ่มนักเรียน วัยรุ่นมีการเข้าถึงข่าวสารสื่อเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการใช้ยาบ้า และ การศึกษาของปิยาพัทธ์ อารีญาติ(2549) พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของ Junge, Manglallan, & Raskauskas(2003) พบว่า โปรแกรมที่เน้นการสอนเชิงประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และให้โอกาสเด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพ พบว่าเด็กที่ลงทะเลเบียนมีทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น

ดังนั้นการเฝ้าระวังใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม ควรเสริมสร้างความสามารถในการควบคุมตนเองจากการใช้สารเสพติด และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพองค์รวม ตลอดจนการรับรู้ความสามารถและการรับรู้ประสิทธิผลแห่งตนในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณทางสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำผลการวิจัย ไปพัฒนาต่อยอดโดยเน้นสร้างรูปแบบการเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชน ในพื้นที่อื่นๆ ได้
2. ควรเน้นการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสาเหตุและที่มาของการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชน เพื่อให้เกิดความลุ่มลึก และสามารถแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น
3. ควรเน้นให้เกิดการบูรณาการระหว่างภาคศาสนากับภาคประชาชนในการสอดแทรกความรู้ด้านสารเสพติด เพื่อให้เกิดการบูรณาการระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา ไทยกล้าและคณะ.(2554). *การพัฒนากระบวนการข้อมูลที่ใช้ในการเฝ้าระวังปัญหาสุขภาพ ในระบบยุติธรรมในพื้นที่นำร่องจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

คณะกรรมการบริหารเครือข่าย องค์การวิชาการสารเสพติดสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามสารเสพติด.(2555). *สถานภาพการใช้สารเสพติด พ.ศ.2550 การสำรวจครัวเรือนทั่วประเทศ*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

จิตตวิสุทธิ วิมุติปัญญา. (2557).*การพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมด้านยาเสพติดในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา*.ปร.ด. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, กรุงเทพฯ.

ณัชฐนนท์ ทวีสินและอานนท์ ทวีสิน. (2560). แนวทางการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. 8(1), 151-158. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2561.จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/issue/view/7450>.

เอกสารอ้างอิง

- นิตยา หยองอ่อน. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกำกวมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ปิยาพัทธ์ อารีญาติ .(2549). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วุฒิไกร ศักดิ์สุรกันต์. (2558). ประสิทธิภาพการประยุกต์โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาเสพติด ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอเมืองชลบุรี.วารสารวิชาการสาธารณสุข, 24(4), 613-620.
- ศุภร ชินะเกตุ .(2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดราชบุรี.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาพัฒนศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สถาบันวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2556). โครงการศึกษาพัฒนาการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม กองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม.กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม.
- โสฬวรรณ อินทสิทธิ์. (2555). การพัฒนารูปแบบการป้องปรามพฤติกรรมกำกวมการเสพยาเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ศ.ด. (สาขาวิชาการวางแผนและการพัฒนาชนบท),มหาวิทยาลัยแม่โจ้,เชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2557). สรุปสถานการณ์ยาเสพติดปี 2554. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). สรุปสถานการณ์ยาเสพติดปี 2557. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- Junge, S.K., Manglallan, S. &Raskauskas, J. (2003).Building life skills through After school participation in experiential and cooperative learning.*Child study journal*. Retrieved May 23, 2010, from <http://vnweb.hwwilsonweb.com>
- Hoffman, J.P. (2006). Family structure, community context, and adolescent problem behaviors.*Journal of Youth and Adolescence*, 35, 867-880.
- Tafa, M., &Baiocco, R. (2009).Addictive Behavior and family functioning during adolescence. *The American Journal of Family Therapy*, 37: 388-395.
- Steinberg, L. (2007). *Risk taking in adolescence: New perspectives from brain and behavioral science*. Current Directions in Psychological Science, 16(2), 55 - 59.*The American Journal of Family Therapy*, 37, 388 - 395.
- Susman, E. J., Reiter, E. O., Ford, C., & Dorn, L. D. (2002). Developing models of healthy adolescent physical development. *Journal of Adolescent Health*, 31(6S), 171-174.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2562

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีคุณภาพ ดังนี้

วารสารจะดำเนินการในลักษณะ E-journal ไม่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ในลักษณะ Double blinded ที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัย และบทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ อัตราค่าธรรมเนียม 4,000 บาท/ 1 บทความ โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี (งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3 บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)

3.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5 บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6 วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7 ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8 ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลใต้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9 อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุนด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10 ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

3.12. เอกสารอ้างอิง

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article) มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่น่าสนใจ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงน่าสนใจบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าสนใจจะต้องกระชับตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่างๆมาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำยบทความสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (The Publication Manual of the American Psychological Association, 6th edition, published by the American Psychological Association, 2011) มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวไทยให้ลงทั้งชื่อและนามสกุลตามลำดับ

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมาย และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ทั้งนี้รวมถึงผู้แต่งชาวไทยที่เขียนหนังสือเป็น

ภาษาอังกฤษจะลงรายการผู้แต่ง โดยใช้นามสกุลขึ้นต้น เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติ สำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S.

(2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี.

(2545). ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นฐานกับกาจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษา จากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทร์สมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม:สารคาม-การพิมพ์-สารคามเปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. ในการนำผลงานของผู้เ็นมาใช้ในบทความ ขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและ

ทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

8. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ AngsanaNew ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpj> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้พิมพ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

วารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

ข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

ผู้พิมพ์หรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล
การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114
โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 06-1289-5926
E-mail : journal@bcnpj.ac.th

